

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Jaromíra Klepše a JUDr. Vladimíra Gabriela Navrátila v právní věci

žalobkyně: **Arbaro SE**
IČO 02661250
sídlem Primátorská 296/38, 180 00 Praha 8
zastoupena Mgr. Petrem Slepíčkou, advokátem
sídlem Palackého 715/15, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**
sídlem Vršovická 1442/65, 100 10 Praha 10

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 9. 2022, č. j. MZP/2022/510/1201,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět sporu

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 22. 9. 2022, č. j. MZP/2022/510/1201, kterým žalovaný částečně potvrdil a částečně změnil (opravou sídla žalované a upřesněním popisu skutku) rozhodnutí České inspekce

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

(K.ř. č. 1 – rozsudek)

životního prostředí, oblastního inspektorátu České Budějovice (správní orgán prvního stupně) ze dne 22. 4. 2022, č. j. ČIŽP/42/2021/5129. Tímto rozhodnutím uznal správní orgán prvního stupně žalobkyni vinnou ze spáchání přestupku podle § 4 odst. 1 písm. c) zákona ČNR č. 282/1991 Sb., o České inspekci životního prostředí a její působnosti v ochraně lesa, uložil jí pokutu ve výši 1 500 000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč.

2. Žalobkyně se dopustila přestupku tím, že v lednu a v květnu 2019 zadala, vyznačila, nechala provést, organizovala a následně bez připomínek převzala těžby dřeva v objemu 2 116 m³ dřevní hmoty a lesní dopravu, jejichž důsledkem byl vznik dvou holých sečí a nepřiměřené poškození půdního krytu a stojících stromů u přibližovacích linek na lesních pozemcích p. č. 522/1, p. č. 531, p. č. 532 a p. č. 533 v k. ú. Okrouhlá Radouň, konkrétně v lesním porostu 207Nd – porostní skupiny 5, 6, 7, 8, 10, 12, 16, podle lesní hospodářské osnovy Jindřichův Hradec, LHC 204803, platné od 1. 1. 2016 do 31. 12. 2025.

II. Napadené rozhodnutí

3. Proti prvostupňovému rozhodnutí se žalobkyně odvolala. Namítala, že jednání pana X, který umožnil provést nelegální těžbu dřeva, by nemělo být přičitatelné žalobkyni, neboť pan X jednal v excesu.
4. Žalovaný napadeným rozhodnutím prvostupňové rozhodnutí částečně potvrdil a částečně změnil tak, že opravil adresu sídla žalobkyně a upřesnil popis skutku (slova „*zadala, nechala provést těžby dřeva*“ nahradil slovy „*zadala, vyznačila a nechala provést, organizovala a následně bez připomínek převzala těžby dřeva*“).
5. V odůvodnění vyšel žalovaný z toho, že v důsledku žalobkynina jednání vznikla na lesních pozemcích souvislá holá seč, byly vyjety koleje na přibližovacích linkách, některé stromy v blízkosti přibližovacích linek byly poškozeny oděrem. Tím došlo k poškození životního prostředí v lesích. Vznikem holin se zlepšily podmínky pro působení činitelů biotických (hmyzích škůdců – kůrovců) a abiotických (bořivých větrů a sněhu). Působením rozsáhlé lesní dopravy se poškodil půdní profil a vlastnosti půdy, podmáčely se porostní okraje, došlo k vodní erozi, poškodily se kořenové systémy stojících stromů a vytvořily se podmínky pro působení dřevokazných hub.
6. Žalobkyně zadala a nechala provést nezákonné těžby dřeva a lesní dopravu prostřednictvím jednání pana X, který za žalobkyni jednal nejprve jako její příkazník a následně jako její zaměstnanec. Jeho jednání je proto žalobkyni přičitatelné podle § 20 odst. 1 a odst. 2 písm. c) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich.
7. Z plných mocí a příkazních smluv plyne, že pan X mohl jednat jménem žalobkyně ve věcech povolení těžby dřeva a zajištění odvozních cest a odvozních míst s orgány veřejné moci i s fyzickými a právnickými osobami. Dále byl pan X oprávněn činit, co by podle platných právních předpisů mohl učinit předseda představenstva, a to i tehdy, je-li k některým právním jednáním zapotřebí zvláštní plné moci. Z pracovní smlouvy vyplývá, že pan X byl u žalobkyně zaměstnán na pozici administrativního pracovníka v oblasti těžby dřeva.
8. Ze smluv neplyne, že by pan X byl za žalobkyni oprávněn vyznačovat těžbu, zadávat její provedení smluvním partnerům a přebírat od nich díla v podobě vytěžených pozemků. Nicméně sama žalobkyně ve správním řízení tato oprávnění pana X sama zmínila – předseda představenstva žalobkyně uvedl, že vyznačení rozsahu těžeb a oslovení společností

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

provádějících těžbu bylo v pravomoci pana X a že si žalobkyně vytvořila k panu X důvěru v průběhu užší spolupráce trvající 10 let (to plyne z úředního záznamu Policie ČR ze dne 12. 2. 2020 a ze dne 13. 7. 2020 o podaném vysvětlení a ústního jednání konaného 19. 10. 2021).

9. Dřevní hmotu od žalobkyně odebírá mj. společnost Di Mihálik s.r.o., která rovněž hradila v případě vytýkaných jednání náklady na vytěžení dřevní hmoty společností K – LES, s.r.o. a MOUNTAINS INVEST s.r.o. Členem představenstva žalobkyně je mj. pan Y, který vlastní polovinu akcií žalobkyně. V době spáchání přestupku byl však vlastníkem všech akcií. Pan Y je zároveň jedním ze dvou jednatelů společnosti Di Mihálik a vedoucím odštěpného závodu této společnosti v České republice.
10. Žalobkyně je tedy provázána se společností Di Mihálik, která v tomto případě hradila těžebním společností náklady za vytěženou dřevní hmotu a současně pro žalobkyni zajišťovala odbyt dřevní hmoty. Pan Y tedy musel být seznámen s činností pana X a mohl jménem žalobkyně činit konkrétní opatření, aby protiprávnímu jednání pana X zabránil. Místo toho však společnost Di Mihálik bez připomínek uhradila náklady spojené s těžbou 2 116 m³ dřevní hmoty na pozemcích ve vlastnictví žalobkyně.
11. Pan X nejednal v excessu, nevybočil z rámce činnosti žalobkyně, neboť jeho jednání nepostrádá místní (prostorový), a ani časový a věcný (vnitřní, účelový) vztah k činnosti společnosti. Pan X jednal v přímé souvislosti s plněním svých pracovních úkolů a ku prospěchu žalobkyně, protože zájmem žalobkyně bylo provedení těžby a ekonomický zisk z prodeje vytěžené dřevní hmoty.
12. Objem vytěžené dřevní hmoty sice převažuje nad objemem prodané dřevní hmoty (2 116 m³ oproti 1240,31 m³), to však nedokládá, že pan X jednal za účelem uspokojení svých vlastních zájmů a žalobkyni toto jednání poškodilo. Se zbývajícím objemem vytěžené dřevní hmoty mohla žalobkyně naložit jiným způsobem nebo ji mohla prodat v pozdějším termínu. Žalobkyně nijak neprokázala své tvrzení, že utrpěla významnou hospodářskou škodu. Žalobkyně si musela být vědoma překročení limitů těžby (který činí 863 m³) již v lednu 2019, neboť v té době vyfakturoval společnosti Di Mihálik práce za těžební činnost o objemu 1260 m³ dřeva.
13. Žalovaný neshledal v této věci ani důvody pro liberaci podle § 21 odst. 1 přestupkového zákona. Žalobkyně nad jednáním pana X nevykonávala potřebnou kontrolu a neučinila potřebná opatření k zamezení nebo odvrácení přestupku. Žalobkyně se naopak plně spoléhala na odborné znalosti pana X a na dlouhotrvající bezproblémovou spolupráci s ním.
14. Překážkou pro sankcionování žalobkyně za spáchaný přestupek není to, že byl pan X jakožto fyzická osoba uznán vinným ze spáchání trestného činu. Souběžná správněprávní odpovědnost žalobkyně v tomto případě není vyloučena.

III. Žaloba

15. Žalobkyně je přesvědčena, že jednání pana X by jí nemělo být přičitatelné. Pan X jednal podle názoru žalobkyně v excessu.
16. Je podstatné posoudit, zda k porušení právních povinností došlo v souvislosti s místní, časovou a věcnou vazbou k činnosti právnické osoby. Tedy zda pan X sledoval z objektivního i subjektivního hlediska plnění svých pracovních úkolů. O exces fyzické osoby jde tehdy, pokud fyzická osoba nejedná z objektivního i subjektivního hlediska pro právnickou osobu, v její prospěch či v jejím zájmu. Jestliže někdo jedná vědomě za jiného z

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

vlastní iniciativy, sleduje výlučně svůj zájem nebo zájem třetích osob, nebo překročí rámec daného pověření nebo rámec činnosti, o kterou šlo, nese odpovědnost sám.

17. Z napadeného rozhodnutí plyne, že žalobkyně prodala celkem 1240,40 m³, z čehož bylo 45% kůrovcové dříví. Žalobkyně tedy měla za to, že bylo vytěženo tolik, kolik mělo být podle lesních osnov.
18. U těžby jdoucí nad rámec objemu tohoto prodaného dřeva je třeba si klást otázku, kdo měl z této těžby prospěch. Žalobkyně se domnívá, že při této další těžbě pan X nesledoval plnění svých pracovních úkolů. Vzhledem k tomu, že se na pozemcích žalobkyně výrazně překročily limity těžby a že byla prodána jen část takto vytěženého dřeva, vznikla žalobkyni významná hospodářská škoda. Z této těžby ekonomicky profitovaly společnosti MOUNTAIN INVEST s.r.o., Di Mihálik s.r.o.
19. Žalobkyně nemůže být potrestána za správní delikt, který spáchal pan X překročením svého zmocnění a pokynů žalobkyně, navíc jestliže za toto jednání byl pan X uznán vinným ze spáchání trestného činu.
20. V závěru žaloby navrhla žalobkyně provést dokazování „dotčeným“ trestním spisem a výsledkem pana X.
21. Z těchto důvodů by měl soud zrušit rozhodnutí žalovaného i správního orgánu prvního stupně a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalovaného

22. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že žaloba je obsahově shodná s odvoláním. Žalobkyně nepřichází s žádnou novou argumentací a nijak nereaguje na vypořádání odvolacích námitek v napadeném rozhodnutí.
23. Proto žalovaný odkazuje na odůvodnění napadeného rozhodnutí.
24. Soud by měl žalobu zamítnout jako nedůvodnou.

V. Posouzení věci Městským soudem v Praze

25. Městský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání tohoto rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodl bez nařízení ústního jednání, neboť žalobkyně i žalovaný vyslovili s tímto postupem souhlas a soud ani neprováděl dokazování podle § 77 odst. 1 s. ř. s.
26. Žaloba není důvodná.
27. Hlavní otázkou tohoto řízení je, zda je jednání pana X přičitatelné žalobkyni, tedy zda může být žalobkyně pachatelem vytýkaného přestupku spáchaného prostřednictvím jednání pana X.
28. Na úvod právního posouzení soud předesílá, že obsah žaloby je totožný s žalobkyniným odvoláním ve správním řízení. Žalobkyně vůbec nereagovala na závěry žalovaného přednesené v napadeném rozhodnutí, kterými žalovaný vyvracel námitky uvedené v odvolání.

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

29. Soud se ztotožnil se závěry žalované v napadeném rozhodnutí. V případech, kdy žalobkyně nepředestře žádnou novou argumentaci a soud se ztotožní se závěry správních orgánů, není podle judikatury vadou, pokud soud v podrobnostech odkáže na rozhodnutí správního orgánu. Smyslem soudního přezkumu není opakovat již jednou vyřčené závěry a pouze žalobkyni poskytnout „jinou“ či „lepší“ odpověď na její námitky (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Afs 75/2005-130, č. 1350/2007 Sb. NSS). Soud proto v odůvodnění v převážné většině zopakuje závěry vyslovené správními orgány.
30. Základní právní úprava přičitatelnosti ve správním trestání se nachází v § 20 odst. 1 přestupkového zákona, podle něhož je právnická osoba pachatelem přestupku, jestliže k naplnění znaků přestupku došlo jednáním fyzické osoby, která se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě a která porušila právní povinnost uloženou právnické osobě, a to při činnosti právnické osoby, v přímé souvislosti s činností právnické osoby nebo ku prospěchu právnické osoby nebo v jejím zájmu.
31. Pro posouzení, zda je právnická osoba odpovědná za spáchání správního deliktu v souvislosti s jednáním svého zaměstnance, je podstatné, zda při protiprávním jednání sledovala fyzická osoba zejména z objektivního i subjektivního hlediska plnění svých pracovních úkolů. Pokud tomu tak nebylo, právnická osoba nemůže být za daný čin odpovědná. Je-li právnická osoba podle těchto kritérií za jednání zaměstnance odpovědná, přichází na řadu posouzení možných liberačních důvodů (rozsudek NSS ze dne 3. 10. 2017, čj. 9 As 213/2016-60, č. 3642/2017 Sb. NSS).
32. Přímá odpovědnost toho, kdo protiprávně jednal, nastává jen tehdy, když jeho jednání nespadá do rámce činnosti podnikatele, pro něhož práci vykonal (rozsudek NSS ze dne 25. 6. 2013, sp. zn. 25 Cdo 1855/2012).
33. Je tak nutné zodpovědět, jaké měl pan X postavení vzhledem k žalobkyni a zda v době páchaní přestupku jednal při činnosti žalobkyně, v přímé souvislosti s její činností, k jejímu prospěchu nebo v jejím zájmu.
34. Výčet osob, jejichž jednání je přičitatelné právnické osobě, obsahuje § 20 odst. 2 přestupkového zákona. Pan X mezi tyto osoby patřil, protože byl příkazníkem žalobkyně od 19. 12. 2018 [tedy podle § 20 odst. 2 písm. f) osobou která za právnickou osobu jednala, jestliže právnická osoba výsledku takového jednání využila] a od 1. 5. 2019 byl zaměstnancem žalobkyně [tedy podle § 20 odst. 2 písm. c) zaměstnancem nebo osobou v obdobném postavení při plnění úkolů vyplývajících z tohoto postavení].
35. Žalobkyně disponuje živnostenským oprávněním k provozování mj. lesnické činnosti a na svých webových stránkách mj. uvádí, že obchoduje s dřevní kulatinou a za tímto účelem nakupuje lesní porosty (bližší podrobnosti viz str. 12 napadeného rozhodnutí).
36. Pan X byl oprávněn za žalobkyni jednat ve věci povolení těžby dřeva a zajištění odvozních cest a odvozních míst při této těžbě. Ačkoliv v příkazní ani v pracovní smlouvě neměl výslovně stanoveno, že by byl za žalobkyni oprávněn vyznačovat těžbu, zadávat její provedení smluvním partnerům a přebírat od nich díla v podobě vytěžených pozemků, tuto činnost běžně konal, jak řekl sám předseda představenstva žalobkyně např. při ústním jednání dne 19. 10. 2021 (v podrobnostech viz str. 11 napadeného rozhodnutí).
37. Jestliže se žalobkyně dovolává závěrů rozsudku NSS ze dne 3. 10. 2017, č. j. 9 As 213/2016-60, č. 3642/2017 Sb. NSS (viz bod 31 tohoto rozsudku), musí nejprve tvrdit, že by jí bylo

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

přičítáno pochybení pana X, který v rozhodné době neplnil pracovní úkoly (rozsudek NSS ze dne 21. 10. 2021, č. j. 2 As 352/2020-55). To sice žalobkyně obecně tvrdí, ale nijak se nesnaží vysvětlit, jakou jinou činnost by pan X při vytýkaném protiprávním jednání vykonával. Součástí jeho pracovní náplně bylo vyznačovat těžbu, jednat se společnostmi provádějícími těžbu a zajišťovat odvozní cesty a odvozní místa při této těžbě. A přesně v této činnosti spočívá spáchání přestupku.

38. Pan X se tedy dopustil onoho jednání při činnosti žalobkyně coby právnické osoby ve smyslu § 20 odst. 1 přestupkového zákona. Ačkoliv žalobkyně tvrdí, že jednání pana X nebylo v její prospěch, není jednání ve prospěch právnické osoby jedinou podmínkou přičitatelnosti. Alternativní výčet v § 20 odst. 1 přestupkového zákona počítá i s jinými možnostmi, jako je právě jednání při činnosti právnické osoby.
39. Žalobkyně netvrdí, a ani to ze správního spisu nevyplývá, že by pan X jednal čistě ve svém zájmu. Tedy že by např. využil kontaktů žalobkyně, aby vytěžil část lesa, vytěžené dřevo prodal a na úkor žalobkyně se obohatil.
40. Sama žalobkyně ve vyjádření k podkladům rozhodnutí ze dne 21. 1. 2022 tvrdí, že těžba měla být zadána pouze jako těžba nahodilá, tj. měly se při ní vytěžit pouze jednotlivé stromy napadené kůrovcem nebo stromy polámané, nikoliv celé lesní plochy. Pan X však podle slov žalobkyně dostatečně nekontroloval společnost, která těžbu prováděla, a proto byly chybně vytěženy celé lesní plochy. K pochybení tak došlo při činnosti žalobkyně, která prostřednictvím pana X zajišťovala těžbu stromů napadených kůrovcem nebo stromů polámaných, tedy prováděla údržbu svých lesních pozemků, což je součástí její činnosti.
41. Ve věci není rozhodné, že žalobkyně prodala jen 1240,40 m³ dřevní hmoty, ačkoliv vytýkanými skutky bylo vytěženo celkem 2 116 m³. I při zajištění těžby neprodaného dřeva jednal pan X v rozsahu svého oprávnění a v rámci činnosti žalobkyně.
42. Nelze přijmout ani závěr žalobkyně, že se domnívala, že vytěženo bylo tolik, kolik bylo povoleno v lesních hospodářských osnovách. Tyto osnovy povolovaly žalobkyni vytěžit 863 m³, již v lednu však žalobkyni vystavila společnost Di Mihálik fakturu za vytěžení dřevní hmoty o objemu 1260 m³.
43. Žalobkyně je tedy podle kritérií stanovených § 20 odst. 1 a 2 přestupkového zákona za jednání pana X odpovědná. Zbývá posoudit možné naplnění liberačních důvodů zakotvených v § 21 odst. 1. Při jejich naplnění by mohlo být posouzeno jednání pana X jako exces, za který by žalobkyně neodpovídala.
44. Ustanovení § 21 odst. 1 přestupkového zákona zakotvující tyto liberační důvody stanoví, že právnická osoba za přestupek neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby přestupku zabránila.
45. Právnická osoba za přestupek neodpovídá pouze pokud je jednání fyzických osob stěží předvídatelným a stěží zabránitelným excesem. Podle judikatury se mají tyto liberační důvody aplikovat pouze ve výjimečných případech, jelikož představují výjimku z principu objektivní odpovědnosti (např. rozsudek NSS ze dne 21. 8. 2018, č. j. 9 As 195/2018-27, nebo ze dne 28. 11. 2019, č. j. 7 As 413/2018). Vynaložení veškerého úsilí k zabránění přestupku se musí posuzovat ve vztahu ke konkrétnímu případu (rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 26. 5. 2014, č. j. 11 A 107/2013-28).
46. V době spáchání přestupku byl členem představenstva žalobkyně pan Y. Současně byl jednatelem a vedoucím odštěpného závodu v ČR společností Di Mihálik s.r.o., která pro

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

žalobkyni provedla těžbu v lednu 2019, kterou byly překročeny limity těžby stanovené v lesních hospodářských osnovách. Zároveň společnost Di Mihálik hradila cenu těžby v květnu 2019, kterou na žalobkyniných pozemcích provedly společnosti K – LES, s.r.o. a MOUNTAINS INVEST s.r.o. Žalobkyně tak musela prostřednictvím pana Y mít povědomí o provádění protizákonné těžbě umožněné jednáním pana X, ale nijak proti jeho jednání nezasáhla.

47. Žalobkyně se plně spoléhala na zkušenosti pana X a na dlouhodobou bezproblémovou spolupráci s ním a zanedbala kontrolu jeho práce. Sám předseda představenstva žalobkyně pan Chrástecký uvedl, že rozsah těžeb byl plně v kompetenci pana X, s nímž měl dobré zkušenosti z dlouholeté spolupráce.
48. Překážkou pro žalobkyninu správněprávní odpovědnost není ani to, že pan X byl za své jednání shledán vinným ze spáchání trestného činu, kdežto žalobkyně ne. Odpovědnost právnické a fyzické osoby jsou samostatné a není vyloučena souběžná odpovědnost obou subjektů.
49. Soud nepovažuje za důvodné provádět dokazování výsledkem pana X a trestním spisem. Skutkový stav byl ve správním řízení dostatečně zjištěn. Trestní spis je součástí správního spisu, proto jím soud nemusí provádět dokazování (pokud má žalobkyně pod slovy „dotčený trestní spis“ na mysli trestní spis ve věci trestního stíhání pana X). Součástí tohoto trestního spisu je i výpověď pana X. Soudu není zřejmé, a žalobkyně to ani netvrdí, co nového by měl do řízení přinést výslech pana X.
50. Soud z úřední povinnosti přihlédl k tomu, zda se po spáchání přestupku nezměnila právní úprava tak, že by byla pro žalobkyni příznivější. Taková situace nenastala. Ustanovení § 4 zákona o České inspekci životního prostředí změnou neprošlo.
51. Kromě toho soud přihlédl i k možnému promlčení odpovědnosti za přestupek. Promlčecí doba je tříletá (§ 30 písm. b) přestupkového zákona ve spojení s § 4 odst. 2 zákona o České inspekci životního prostředí] a počala běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku (§ 31 odst. 1 přestupkového zákona). Žalobkyně se dopustila přestupku v lednu a květnu roku 2019. Běh promlčecí doby byl přerušen a promlčecí doba počala běžet znovu dne 9. 9. 2021 oznámením o zahájení řízení o přestupku a dne 22. 4. 2022 vydáním prvostupňového rozhodnutí, jímž byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku [§ 32 odst. 2 písm. a) a b) přestupkového zákona]. Žalobkyně byla následně pravomocně uznána vinnou ze spáchání přestupku dne 22. 9. 2022, promlčecí doba tedy neuplynula.

VI. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

52. Soud závěrem shrnuje, že žalobní námitky neshledal důvodnými a ztotožnil se se závěry správních orgánů.
53. Součástí úkolů pana X coby příkazníka a později zaměstnance žalobkyně bylo zajišťovat těžbu dřeva na žalobkyniných pozemcích. Při této činnosti byl spáchán vytýkaný přestupek v podobě protiprávně provedené těžby. Žalobkyně je za jednání pana X objektivně odpovědná, proto je také jeho jednání žalobkyni přičitatelné, soud přitom neshledal naplnění žádného z liberačních důvodů, které by mohly představovat výjimku z principu objektivní odpovědnosti žalobkyně.
54. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů účastník, který měl ve věci úspěch. Žalobkyně v

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

řízení úspěšná nebyla a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly. Právo na náhradu nákladů proto nemá ani jeden z nich.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, a to v tolika vyhotoveních (podává-li se v listinné podobě), aby jedno zůstalo soudu a každý účastník dostal jeden stejnopis. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 24. července 2024

JUDr. Ing. Viera Horčicová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje X.